

KIRKELAAGEN

HENNING HØIRUP

*Kirkesti langs Agres Kant!
 Altid du mit Hjerte bandt,
 og din Linje, lys og svaj,
 drog mig mer end Sognevej.
 Overgro dig maa ej Græsset!*

*Se, fra Sognets Yderkrog
 og til Kirkelaagens Aag
 smutter du med mange Smil
 over Toft og under Pil,
 men dit Maal er Kirkebakken.*

*Hegn forbi og Hus forbi,
 for du er jo Kirkesti,
 ender først ved viet Jord!
 Og ved Laagen, tung og stor,
 faar du Tak for venligt Lejde!*

*Klinken slipper let og frit,
 mange Hænder har den slidt!
 Tung og trættet Gammelmor
 gaar til Lejerstedels Jord,
 lukker sindigt Laagen efter.*

*Sysler stille om sit Sted,
 Haand og Aand bli'r fyldt af Fred.
 Øjet dugger, svagt af Brøst,
 kender dog et Sted til Trøst:
 Livets Hus i Dødens Have.*

*Hvem har ladet Laagen staa?
 Spor af Barnesko paa skraa
 peger hen mod Kirkens Gavl.
 Der, ved Gravens grønne Tavl,
 hæger Børnene med Blomster.*

*Herren tog, og Herren gav,
 gav jer tidlig her en Grav.
 Plej den varligt, Blomster gror
 mildeligt i viet Jord,
 for det er vor Herres Ager!*

Fig. 223. Fr. Lund: Låge ved Dreslette kirkegård, Fyn.